

100

ימי מלחמה

בדרום השרון

תושבות ותושבים יקרים,

בזמן כתיבת שורות אלה בתחילת ינואר, 3 חודשים לפרוץ מלחמת 'חרבות ברזל', אנחנו בעיצומה של מערכה קשה וכואבת. מאז השבעה באוקטובר, היום בו פתחו ארגוני הטרור במתקפה נפשעת, חיינו משולבים באובדן וכאב בלתי נתפס.

קהילת דרום השרון ספגה אבדות קשות, כאשר 11 מבנותיה ובניה נרצחו בשבת השחורה או נפלו בקרב בעת מילוי תפקידם. בחרנו להקדיש להם את העמודים הראשונים בעלון זה. אנחנו נמשיך וננציח אותם ואת זכרם במועצה בדרכים שונות ונוסיף לחבק את משפחותיהן.

מאז תחילת המלחמה נוכחנו לראות שוב ולחוות את תעצומות הנפש של קהילות דרום השרון, שאלפים מתוכן קמו והתנדבו, יזמו ותרמו, עבור כוחות הביטחון, עבור משפחות המפונים, עבור חברים בישובים הזקוקים לסיוע, עבור החקלאים, עבור החברה הישראלית. הנהגות הישובים, צוותי החירום, כיתות הכוננות, ומתנדבים רבים שדואגים כל העת לחוסנה הפיזי והחברתי של דרום השרון.

בתקופה זו פעלנו במועצה במתכונת מותאמת למצב החירום. כל עובדות ועובדי המועצה בכל האגפים פועלים לקידום הביטחון ומכונות הישובים לחירום, כדי לתמוך בשגרת החיים, ובכדי לתת מענה רגשי לכל מי שזקוק לכך.

לאורך כל הדרך אנחנו עובדים יחד עם הנהגות הישובים בשיתוף פעולה עם גורמי הביטחון, בצה"ל ובמשטרה, מלווים על ידי פיקוד העודף, נערכים לכל תרחיש ומצטיידים במרכיבי הביטחון הנדרשים. כמו כן אנחנו משקיעים בתקציבי ביטחון במטרה לצייד את הישובים בהתאם לצרכיהם. הפעלנו את מערכת החינוך כעוגן של יציבות גם בימים מטלטלים ומסגרות החינוך פעלו באופן נרחב תוך התאמות נדרשות למצב.

עוד נכוננו לנו ימים מורכבים, אנחנו עוד מחכים ומייחלים לשובם של החטופים והחטופות - לירי ותמיד שלנו וכל אחד ואחת מהחטופים שלא נוותר לרגע במאבק על השבתם הביתה.

אנחנו מבקשים להודות לכם ולכן: הנהגות הישובים וצוותי החירום הישוביים, כיתות הכוננות, המתנדבות והמתנדבים הרבים, חברי המליאה, צוותי החינוך, עמותת אחים ועמותת תפוז"ח, עובדות ועובדי המועצה וכל חיילי וחיילות צה"ל, משרתי הקבע והמילואים ובני ובנות משפחותיהם וכל כוחות הביטחון וההצלה שלנו על ההתגייסות להגן עלינו. חזרו לשלום במהרה.

שנדע ימים שקטים וטובים,

שנחבק את החטופים והחטופות במהרה ושהשנה האזרחית החדשה תביא עמא שקט, ביטחון ובשורות טובות.

**שלכם ושלכן,
ראש המועצה**

סמ"ר עדן אלון לוי ז"ל

עדן אלון לוי מהישוב נירית, נפלה בעת מילוי תפקידה בקרב מול מחבלי חמאס בבסיס זיקים, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בת 19 בנופלה. עדן שירתה כלוחמת חילוץ והצלה ומכ"ית בבא"ח העורף בזיקים. בתם של אשר וענבר. אחותם של רועי, נופר, שני ותמיר. בוגרת בית חינוך ירקון ותנועת הנוער 'התנועה החדשה'.

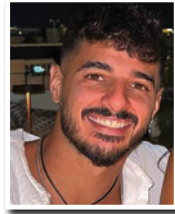
קצינים. היא קיבלה אישור מיוחד לצאת לשניהם. עדן היפה הייתה חייכנית, תמיד מאירה כשרע מסביב, מדימה, מחזקת, משמחת עדן הייתה משפחתית, אהבה לבלות בחיק משפחתה, הייתה בקשרים נהדרים עם ארבעת אחיה ואחיותיה. עדן אהבה מאוד בע"ח, לפעמים אפילו יותר מבני אדם, כי בע"ח הם כנים ואמיתיים. היא גם אהבה מאוד ילדים. עדן הייתה רקדנית מוכשרת בלהקת המחול הייצוגית של דרום השרון, ורקדה מגיל 8 והלהקה הייתה המקום היחיד שהסכימה להיות באור הזרקורים. היא אהבה לעשות הכול בשקט וצניעות ולא להתבלט. היא אהבה לשיר, למדה פיתוח קול ואהבה גם ספורט, הייתה מדריכת כושר ואהבה מאוד אקשן. עדן אהבה מוזיקה והיה לה כישרון לשיר בשפות שונות. קרן פלס הזמינה את ענבר אימא של עדן ואת נופר אחותה לאלופן וביצעה עבור עדן את השיר: "באת לי פתאום". את השיר בחרה ענבר, ואז התברר שעדן ורקדה בלהקה דואט עם חברה קרובה לצלילי השיר, וההתרגשות הייתה כפולה.

סיפור נפילתה של עדן הוא סיפור גבורה. עדן נלחמה בשבת השחורה של השבעה באוקטובר באומץ ובנחישות במחבלים שניסו לחדור לבסיס זיקים, ויחד עם הסגל שהיה לצידה בבסיס, נלחמו במחבלים עד הכדור האחרון, עד שנגמרה להם התחמושת בכלי הנשק שהיו בדרשותם. עדן הקריבה את חייה באומץ וגבורה ובכך הצילה את הטירונים שהיו בבסיס, אזרחים נוספים שהיו באזור והסתתרו בבסיס, וגם את חברי קיבוץ זיקים, שכן בגבורתה מנעה עדן את כניסת המחבלים לבסיס ולקיבוץ. שיעה אנשי סגל וטירון נהרגו במתקפה ועדן ביניהם. שיעה נוספים נפצעו קשה. עדן הייתה מ"כית כזו שכולם רצו לדבר רק איתה, גם אם לא היו פקודים ישירים שלה, כי מצד אחד הייתה בה המון עוצמה פנימית ומצד שני נפש עדינה ורגישה. היא הייתה מאוד כריזמטית, ידעה להכיל את פקודיה, להקשיב ולעזור בצורה יוצאת דופן. כולם בבסיס אהבו את עדן מאוד. עדן התחילה מיונים לטיס והחליטה בינתיים להתגייס לקרבי כמו שרצתה. ב-29.10 הייתה אמורה לצאת גם לגיבוס לטיס וגם להתחיל קורס

זכור

”
העיר שקטם
והשמיים התכסו בעלמם
עד התהום
זו כמעט הייתה
שעת בין הערביים
של היי
אכל את באת לי פתאום
באת לי פתאום
”

גיא גבריאל לוי ז"ל

גיא גבריאל לוי ממושב נווה ימין, נרצח במסיבת הטבע נובה, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בן 24 במותו. גיא הוא בנם של אורית וניצן, אח למור ושיירה, נכדם של רחל, אביבה ומנשה. בוגר בית חינוך עמי אסף ותנועת הנוער בני המושבים.

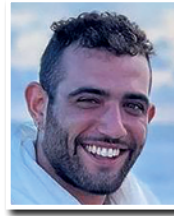
וקשות, והכל במטרה להוביל את הכדור לרשת ולנצח במשחק. לאחרונה נערך טורניר ראשון ומוצלח במשחק הפוציוולי על שמו של גיא, בתקווה להמשיך מסורת משחקים זו ולהפיצה בקהילה, אף בתחומי המועצה. הרבה לדקוד ולצחוק, להפיק את הטוב והמבדח שבמהות החיים, לא בכדי הוא נכח במסיבת הטבע שברעים. גיא ניהל מערכות חברתיות ענפות, ונאספו סביבו חברים אוהבים רבים. גיא ידע אהבה גדולה וטיפח מערכת יחסים זוגית עם שליו מדמוני אהובתו, שבילתה עימו במסיבה ברעים וגורלם נקשר לעד. הפלפל האדום, הקטן והחריף ה"צילי", היה סמלו של גיא. פלפל זה, אפיין בדיוק את מהות החיים כפי שביטא אותה גיא בחייו. גיא - בתנועה כל הזמן, באהבה, בחדות, בחוכמה ובחיון.

חד, שנון, חריף ושמח. משפחתו של גיא מספרת שכך היה. כך ראה את החיים וכך פעל במהלכם. בחוכמה רבה ובאהבה ידע גיא לנתב בין הדרישות לרצונות. אביו מתאר אותו כ"גבר גבר", ואימו מספרת כמה הוא היה קשור אליה - הוא תמיד וידא שהיא אינה דואגת לו. היה בעל חוש צדק ויושרה, חיון תמידי נסוך על פניו, ולא ניתן היה כלל לכעוס עליו. כל כולו של גיא, בגוף ובנפש, היו מוקדשים להפיק את הטוב והשמח שבחיים. הוא סיים בהצטיינות את השנה הראשונה בלימודי הנדסה באריאל. הוא נכח בכל אירוע חברתי, עלו, אהב, רקד, וצחק. בתפקידו הצבאי בעיר הבהדי"ם שבדרום, היה ברור כי מי ממכריו שגיגע לשם, גיא יהיה זה שיפנק וידאג לכל צרכיו. אהד את מכבי תל אביב, ואהב בעיקר לשחק "פוציוולי". הוא ידע להשתמש ולהניע את הגוף בתנוחות מורכבות

זכור

מלאך מטייל בשמיים
מלאך מבקש כוכבים
לראות הוא רוצה
הכלו המים
לנער הזה התפללתי,
גבריאל
ללידה הזה חיכיתי,
גבריאל

לוטן אביר ז"ל

זכור

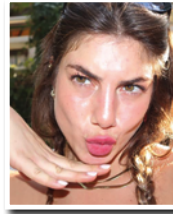
תחיו את החיים,
תשמעו מוזיקה,
תשתו יין,
החיים קצרים,
אל תחיו עצובים,
כל יום תהנו.

לוטן אביר ממושב גן חיים, נרצח במסיבת הטבע נובה, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בן 24 במותו.
לוטן הוא בנם של נעמי ורמי ואח של הילה, חן ודוד. בוגר בית חינוך עמי אסף ותנועת הנוער האיחוד החקלאי.
לוטן חגג במסיבת הטבע, הצליח להימלט עם חברתו הקרובה מאי נעים. יחד הגיעו למיגונית בקיבוץ בארי ושם נרצחו.

בחביתות. קציצות הדגים שלו היו מעדן שכולם מתגעגעים לטעום אותם שוב. הוא אהב ללכת לגבעת המייסדים בכפר עם ערכת קפה, לשבת שם ולהתבונן בשקיעה.
תחביבו היה יחד עם אביו רמי, לשפץ מכוניות עתיקות ואופנועים ובכניסה לבית נותר אופנוע שהחל לעבוד עליו, כעדות לאהבתו. הוא רצה ללמוד מכניקה ושיפוץ אופנועי וינטג'.
הוא אהב מוזיקה ואת הזמר טונה, שהגיע לשיר לזכרו בבית המשפחה במהלך ימי השבעה.
בחדרו נמצאו ציטוטים שכתב: "המחשבה החיובית תיקח אותך למקומות שלא חלמת עליהם".
"התעוררתי, יש לי הכול לשנייה. התבלבלתי, תודה על שקמתי".
תחיו את החיים, תשמעו מוזיקה, תשתו יין, החיים קצרים, אל תהיו עצובים, כל יום תהנו.
זו צוואתו של לוטן.

לוטן היה לב גדול, מוזיקה, אהבת הזולת, אנרגיות טובות, משפחתיות ואהבת החיים. נמר היה הסמל שאפיין אותו.
במשך שנתיים התנדב לוטן בשדה ורבורג וליווה ילד עם צרכים מיוחדים בכל יום שלישי לפעולות בתנועה, נשאר לצידו והחזיר אותו לביתו.
לוטן היה חבר אמיתי לכל כך הרבה אנשים, העזרה לאחד הייתה מאפיין חזק באישיותו. תמיד עודד חברים שהיו במצב רוח ירוד, כשראה שכנה עם שקיות בידיים, היה ניגש ומסייע לה לסחוב עד הבית, נהג לדבר ולשוחח עם ההורים של החברים שלו, כשהיו הולכים לביתם.
לאחר סיום שירותו הצבאי, הספיק לטייל ולשהות בפלורידה וביוטה, שם גלש וצלל, רכב על אופני הרים וטייל יחד עם אימו נעמי בפארקים כשלושה שבועות.
לוטן לא פחד מכלום, ידע לבשל נפלא, כמהין הייתה אהבתו, אפילו

מאי נעים ז"ל

מאי נעים ממושב גן חיים, נרצחה במסיבת הטבע נובה, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בת 24 במוחה. מאי היא בתם של ענת ועופר, אחות לשלי, טל ורן, נכדה ללאה ז"ל ושלמה שרף ולמשה ושירה נעים. בוגרת בית חינוך עמי אסף ותנועת הנוער האיחוד החקלאי. מאי הצליחה להימלט מהמסיבה עם חברה הקרוב לוטן אביר, יחד הגיעו למיגונת בקיבוץ בארי ושם נרצחו.

והקפידה לבוא ולבקד אותה גם אחרי ימי האבל.

מאי שרתה ביחידת המודיעין של דובדבן, בבסיס סגור, עבדה סביב השעון על מנת לתמוך במאות מבצעים ולמנוע פיגועים בישראל. היא הייתה הדבק המחבר של המחלקה.

מאי טיילה בדרום אמריקה וכשחזרה החלה לעבוד במסעדת סבסטיאן. היא חלמה לעשות קורס דיילות ולהתעופף בעולם הגדול.

הזמר עדן מאירי הקדיש את השיר "שלא תדעי" למאי והזמרת אודיה הוציאה שיר לזכרה: "רקדת את החיים".

מאי חדרה לליבם של כל כך הרבה אנשים ונשים, ואפילו תינוקת מהעוטף שנולדה לאחר מותה, נקראת מאי לזכרה.

"תנצלו את היום שניתן עד הסוף, תצאו לטיול ותרדו אל החוף, תתחבקו כמו דובים, תגידו שטויות, תנו לי למות כמו שאהבתי לחיות".

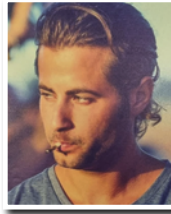
משפחתה של מאי בחרה בשיר זה שיהא חרוט על מצבתה של מאי, ונועם חורב שכתב אותו, הקריא אותו בטקס גילוי המצבה. משפחתה של מאי מספרת שהשיר מסמל את מאי, ילדה של שמחה, אור וצחוק. הילדה עם החיוך הענק, שכולם אהבו.

מאי נגעה בכולם, הנתינה שלה הוענקה לכל מי שפגשה והיה זקוק לעזרה, החל מחברה בתיכון שמאי הייתה נקודת אור עבורה והצילה אותה מחרם כיתתי. דרך אם שחוותה דיכאון לאחר לידה ומאי סייעה לה, וכלה בחברה וותיקה בת שמונים, שאיבדה את בעלה ומאי פגשה אותה במהלך השבעה, נקשרה אליה

זכור

”
תנצלו את היום שניתן
עד הסוף,
תצאו לטיול ותרדו
אל החוף,
תתחבקו כמו דובים,
תגידו שטויות,
תנו לי למות
כמו שאהבתי לחיות.”

מתן מרדכי ליאור ז"ל

מתן מרדכי ליאור ממושב שדי חמד, נרצח במסיבת הטבע נובה, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בן 35 במותו.
מתן עבד במסיבה כאיש הגברה ונשאר עד אחרון האנשים כדי לקרוא לכולם להתפנות מהמקום ולהציל את עצמם.
מתן הוא בנם של שרה'לה ועופר, אח של הילה ונכד ליהושע. בוגר בית חינוך עמי אסף ותנועת הנוער בני המושבים.

זכור

”
כשאמות,
אני לא רוצה שתבכו
את מותי,
אלא תחגגו את החיים
”

ספורט, בוטיקה וכמובן אהב לחקור את מוח האדם.

מתן היה אדם של נתינה, אהב להתנדב וסייע לילדים חולי סרטן, ילדים עם צרכים מיוחדים, ילדים אוטיסטים ועוד, כל זאת בצניעות רבה.

מתן היה יפה תואר, כריזמטי, אהוב מאוד על משפחתו וחבריו הרבים.

המסד בצוואתו שהשאיר אחריו: "כשאמות, אני לא רוצה שתבכו את מותי, אלא תחגגו את החיים" - זה היה המוטו שלו.

כמה שבועות לאחר מותו, מתן היה צריך לחגוג את יום הולדתו ה-36. הפקת הנובה וחברים החליטו למלא את צוואתו ולארגן מסיבת יום הולדת. למרות הקושי הרב ובעזרת אנשים מסצנת הטרנס, אומנים וזמרים רבים, אורגנה מסיבה לזכרו ולכבודו בכוכב הים, בדיוק כמו שאהב. בלונים הופרחו לשמיים, ציידים ואומנים ציירו את מתן, קעקעו קעקועים לזכרו וזמרים רבים שרו לכבודו. להקת הג'רפופ כתבו שיר מיוחד לזכרו מתן, הדמות שהיה וסיפור הגבורה שלו במסיבת הנובה.

משפחתו פועלת להנצחתו דרך לימודי מוזיקה לתלמידים במועצה.

מתן היה איש הגברה מחונן, מהנדס סאונד, בעל תואר ראשון בחקר המוח. כשהתחילו המחבלים להגיע למסיבת הנובה, מתן הבין מהר מאוד מה קורה ודאג לפנות את כל העובדים שלו, חברים וגם אנשים רבים שלא הכיר באופן אישי. הוא לא הסכים לפנות את עצמו והמשיך לחלץ עוד ועוד אנשים מהמסיבה. כל מי שמתן חילץ, ניצל, עד שלבסוף השיגו כדורי המחבלים את מתן כשסוף סוף החליט להתפנות מאזור המסיבה ועלה על רכב של ארגון "אנשים טובים" (ארגון שעוזר למבלים במסיבות טבע). כשהמחבלים החלו לירות על הרכב, גונן בגופו על מתנדבת מהארגון. מתן נרצח כשהוא מנסה להציל בגבורה ובאומץ כמה שיותר אנשים מהמסיבה. מתן היה ממארגני המסיבה, היה איש ההגברה שהפעיל את המוזיקה לכל החוגגים. כולם הכירו את מתן ואהבו אותו מאוד. "אם למות אז למות כמו שמתן מת, הוא היה גיבור", "מת כגיבור, אי אפשר לתאר את מה שעשה כדי להציל אנשים". כך אמרו אנשים שהכירו את מתן.

מתן אהב לחקור, אהב לשאול שאלות, אהב בעלי חיים וטבע, אהב מוזיקה,

סגן יובל יפה ז"ל

יובל יפה בן המושב צופית, נפל בעת מילוי תפקידו בקרב ליד כיסופים, בכ"ו בתשרי התשפ"ד, 11 באוקטובר 2023, בן 21 בנופלו. יובל היה מפקד מחלקה בגדוד 196 שבעוצבת 'סער מגולן' (7). בנם של אוסי ויורם ואחיהם של שחר ועמרי. בוגר בית חינוך עמי אסף.

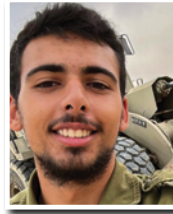

זכור

”
השמיים הם הגבוה
והדרך דרך ארץ
”

יובל גם אהב לנגן בגיטרה, אהב מוזיקה ומאוד אהב את הים. המשפט שלו היה את יובל ומלווה את משפחתו וחבריו עד היום: "מי שיכול צריך", גם במובן הרגעי שאם יש משימה צריך לעשות אותה עכשיו, אבל גם במובן הלאומי. מתוך הכאב הגדול על האובדן, הקימה המשפחה עמותה: "זוכרים את יובל" - להנצחת חייו ודרכו של יובל: העמותה תפעל להנצחת חייו, דרכו ומורשתו של יובל דרך פעולות חינוך, תרבות וספורט ובמסגרתן ייתבצעו שיתופי פעולה עם מכינות קדם צבאיות ומתן מלגות למעוטי יכולת במכינות אלה, קיום פעילויות ספורט בפנימיות של ילדים ונוער, שיתופי פעולה עם מועדוני כדורגל, ארגון ימי התנדבות והקמת פינות הנצחה. הפרויקט הראשון והגדול של העמותה יהיה הקמת מגרש כדורגל על שמו של יובל ז"ל במושב בו גדל ואותו כל כך אהב, מושב צופית. שבועיים לאחר מותו נולד ליובל אחיו ראשון שחיכה לו מאוד ולא הספיק לראותו, אבל הספיק להשאיר לו מתנה שניתנה לשחר אחיו כשבועיים לפני שנהרג - חליפת כדורגל של ליברפול. מסתבר שהחליפה נקנתה זמן רב לפני שידע שהוא עומד להפוך לדוד.

יובל הוא הצעיד מבין שלושה אחים, דוד רביעי למייסדי המושב. בחור יפה שאהב ללכת בדרך שלו. יובל טרף את החיים, הספיק בחייו הקצרים מה שאנשים לא מספיקים בחיים שלמים. שחקן כדורגל ואוהד מושבע של הפועל כפ"ס וליברפול, היה בעיקר מגן שמאלי עד שבגיל 17 קרע את הרצועה בברך ונאלץ להפסיק לשחק וגם הפרופיל הצבאי שלו ירד. יובל לא הסכים לקבל את הגזירה ויצא למסע להעלאת הפרופיל הצבאי. הוא יצא למכינה קדם צבאית, מכינת תבור בנוף הגליל. זו הייתה שנה מאוד משמעותית עבורו, גם בעיצוב אישיותו וגם מבחינת האנשים שפגש שם. בסוף המכינה החליט להתגייס למקום בו יגיע הכי מהר לפיקוד ולקצונה בחיל קרבי, כלומר בשריון. הוא אהב מאוד את החיל והיה מטאור בדרגו שם. סיים את ההכשרה, את האימון המתקדם, יצא לקורס מ"טקים, יצא לקצונה וסיים את בה"ד 1 כמצטיין מופת, לא רק על הישגים אלא גם על אישיותו והדמות שהיווה. לכל אורך הדרך פגש אנשים והשאיר בהם טוב, ידע לראות את הטוב בכל אחד. ידע להיות עבור אנשים ברגעים הכי קשים בחייהם גם אם ההיכרות הייתה קצרה.

סמל תמיר ברק ז"ל

תמיר ברק בן קיבוץ ניר אליהו, לוחם צמ"ה בחיל ההנדסה הקרבית, נפל בקרב במהלך פעילות מבצעית באזור כיסופים, ב' בחשוון תשפ"ד, 22 באוקטובר 2023, והוא בן 19 בנפלו.

תמיר הוא בנם של אלמוג וגולן, אחיהם של שגיא ויוגב, נכד למיקה מזרחי, מנשה מויאל ז"ל, חיה ואברהם ברק ז"ל. בוגר בית חינוך עמי אסף ותנועת נוער האיחוד החקלאי. דודו, בני ברק ברוקס, נפל במלחמת יום הכיפורים בקרבות ברמת הגולן ב-7 באוקטובר 1973.

שתי דמויות היו נוכחות מאוד בחיי של תמיר, וסייעו לו להתקדם לעבר מטרותיו - ישי בוארון, שהאמין בתמיר כשהיה בן 16 בלבד, ואפשר לו לנהוג ולהנהיג את הטרקטור בשדות ובמטעים, והמורה אתי קפון, שידעה להוביל את תמיר בשדה החינוך ותמכה בו להגיע להישגים.

תמיר אהב את החיים! הוא היה ילד טבע, אהב את האדמה, אהב לטייל, אהב לשחק כדורגל ולטפס על קירות. הוא אהד את הפועל תל אביב ולא היה מצב שלא יהיה לו כרטיס לאחד המשחקים של הקבוצה.

אחד מפריקיטי הדגל של "עמותת החתול" שהקימו בוגרי יחידה 669, הוא חלוקת ערכות מצילות חיים ליישובים לאורך הגבולות. כדי להנציח את זכרו של תמיר, העמותה החליטה לשנות את שמה של הערכה ולקרוא לה "ערכת תמיר להצלת חיים".

תמיר, עלם חן, עם חיוך כובש, שידע בדיוק היכן הוא רוצה להיות.

בהתמדה רבה ובנחישות, חתר תמיר לממש את ייעודו. גם אם היו מכשולים בדרך, הם לא היו לדוֹעץ בדרך למטרה. בתבונה ורגישות, ידע להוביל גם את הסובבים אותו להבין את מטרותיו ואת אהבותיו.

תמיר היה בסימביוזה עם מכוונת, מכוניות, טרקטורים וכלים כבדים. הכלים, אהבו את תמיר, הם רצו שהוא יפעיל וינהיג אותם. הוא שמע והבין אותם, כל קול ונאקה שהיו פולטים, הוא ידע כיצד להתנהג איתם, לרפא, להרגיע ולהתניע. רק הוא!

כך בחקלאות, וכך גם בצבא. תמיר התגייס להנדסה קרבית והפעיל כלים כבדים, והוא רק בן 19.

כשישב תמיר בכיסא ה-D9, הוא הרגיש על גג העולם. הוא היה מאושר!

זכור

קצר פה כל כך האכזב.
קצר והטוף ושובר את
הלב. לחשוב שהוא תיכף
ידעך. מבטו רק נפקח אך
התחיל ללכלכל - רק ניתן
לי ותכף נלקח

סא"ל מידן ישראל ז"ל

מידן ישראל מהישוב ירחיב, נפל בתאונת דרכים בעת מילוי תפקידו, בי"א במרחשוון התשפ"ד, 25 באוקטובר 2023, בן 35 בנופלו. מידן היה מפקד אספקה פיקודי בפיקוד דרום. מידן הוא בנם של קורין וזוהר ואחיו של יותם. בעל למורן, אביהם של ליאב, אלני והילי. בוגר תיכון רבין במזכרת בתיה.

בארץ שנה אהב לאורכה ולרוחבה. כל מי שמכיר אותו אומר שמידן ייחן בלב גדול ורחב. הוא בורך ביכולת ייחודית לראות אנשים ולהבינם. ביוזמתו, עוד ותמך, לא מעצם מעמדו ודרגתו, אלא מרגישותו לאחד. קבע מטרות ויעדים, וידע לגבור על קשיים. חלם עם שחרורו ופרישתו מהצבא לשלב את אהבתו לכדורגל ולנתינה לזולת, ולהקים מיזם לילדים עם קשיים, בתחום הספורט. מידן שאף וחתר לשלמות בכל תחומי עיסוקו, ועליו נאמר: "אם יש עקבות על הירח אל תאמר שהשמים הם הגבול". מדברי נועה גילבר, מ"מ טירונים ששירתה תחת פיקודו של מידן: "ואתה מידן, היית מצוין בכל, ועמדת בכלל שקבעת, ועשית את המקסימום, והיית מסור כל כך ולכולם עד שלבסוף - המסירות הבלתי נדלית שלך היא גם זו שלקחה אותך מכאן. היתה לי הזכות להיות תחתייך, ללמוד מערכיך, ולחלוק איתך חלק משמעותי מהשירות שלי. היית המפקד הכי טוב שיכולתי לבקש. יהיה זכרך ברוך".

משפחתו של מידן מספרת עליו: מידן היה מהאנשים האלה שרואים, שנוכחים, שבולטים. דמות של מנהיג: משימתי, שאפתן, נחוש, צנוע, וערכי. הוא היה אהוב ונערץ על חייליו. עמיתו וחרבו לשרות, שיתף בעוצמת השפעתו של מידן וציין: "התחלתי לאט לאט להתנהג כמוהו, לדבר כמוהו, לחשוב קדימה כמו שהוא היה רואה, לטפל באנשים כמו שהוא היה מטפל בהם, כי בסוף, כשאתה מעריך משהו - אתה פשוט רוצה להיות כמוהו". עבוד מידן, עשירת בקבע, הצבא היה הרבה מעבר למקום עבודה. הוא ראה בצבא שליחות ופעל ימים ולילות במסירות במטרה לייעל, לשפר ולקדם, הן תהליכים והן אנשים, מתוך דאגה ואכפתיות אין קץ. מידן היווה דוגמה לפיקודי, עמיתו ומפקדו, ובייחודו נע בכל אדם. בדרכו, במגוון תפקידיו הצבאיים לאורך השנים, הוא הותיר חותם לבאים אחריו. מידן אהב את קבוצת הכדורגל "ריאל מדריד", והקפיד לצפות במשחקים, לנסוע לחו"ל, ואף תכנן השנה לטוס עם בנו, ליאב, לצפות במשחק. כשיצא לסופי שבוע בבית, מידן מצא זמן לטיולי טרקטורונים ויחד עם חברים טייל

עשו לכם כלל שלאורכו תלכו בכל אשר תפנו- היו מצוינים בכל דבר! כל פעולה שאתם מבצעים נסו לבצע בצורה הטובה ביותר, והשאפו לבצע את המוטב. בדרך כה תוכלו להביט בדמותכם במראה ולומר לעצמכם בכנות: עשינו את המקסימום

סמל רוני אשל ז"ל

רוני אשל מהישוב צור יצחק, נפלה בעת מילוי תפקידה בקרב מול מחבלי חמאס בבסיס נחל עוז, בכ"ב בתשרי התשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בת 19 בנופלה. רוני שירתה כתצפיתנית בגדוד 414, חיל הגנת הגבולות. רוני היא בתם של שרון ואיל, אחות ליעל ואלון. בוגרת בית חינוך ירקון. רוני נולדה בתל אביב, בכיתה ד' עברה עם משפחתה לצור יצחק ומיד מצאה את מקומה.

חשיבות ואחריות ועשתה זאת במסירות רבה. אהבה את חברותיה בבסיס והייתה מחוברת אליהן בקשר מיוחד. הן יצרו להן חבורה מגובשת שדואגת אחת לשנייה וכולן קראו לרוני "הלב של החמ"ל".

חברותיה מספרות שרוני היא הילדה הכי מצחיקה בעולם שבחיים לא משעמם איתה. אפשר להגיד לה הכול והיא תהפוך את זה לבסדר ותמיד תהיה שם בשבילך. אם נכנסת לה ללב את פשוט תדעי את זה וברגע שאת שם היא תיתן לך את הכול.

אמה מספרת שרוני הייתה צוחקת הכי חזק מכולם, מחייכת את החיוך הכי גדול וכשטוב לה אי אפשר לפספס.

רוני ילדה של בית, מקור הכח והעוצמה שלה תמיד היה הבית והמשפחה. אהבה לנהוג ולשמעו בדרך בקולי קולות שירים ישראלים של טונה, עידן עמדי ודן דנקר. והם שמעו על האהבה שלה הגיעו לשיד ולנחם.

אמה שרון סיפרה: אני יודעת שרוני מלווה אותנו יום ביומו. אני מדברת אליה כי היא פה איתנו ואנו נמשיך בדרך שהיא אהבה."

ילדה יפה עם עיני שקד ענקיות ומחייכות, הייתה מקובלת על חברותיה עם חמלה רבה לאנשים ובעלי חיים ותמיד פעלה בשביל האחר.

"רוני פונקי" קראו לה בבית. שטותניקית, מצחיקה ולא משעמם איתה לדגע. בכל מקום שהייתה הפיצה אור.

כבר כנערה הייתה בוגרת ובטוחה בעצמה. דומיננטית ומנהיגה של הבית, משליטה סדר בין האחים כאשר רבו והיחידה שידעה איך לדבר איתם וגם לפנק אותם ובדרכה שלה עיצבה את הרוח והדרך שלהם.

רוני אהבה מאוד ילדים, הנתה מחברתם וידעה לרתק ולעניין אותם ולספר סיפורים. בצור יצחק הייתה ידועה כבייביסיטר המועדפת. במהלך התקופה של האי הוודאות לגבי גודלה של רוני, משפחות רבות שרוני שמרה על ילדיהם הגיעו לחבק ולתמוך במשפחה.

רוני התגייסה לשידות צבאי כבר באוגוסט, בן הראשונות מחברותיה. היא ציפתה לחוות שרות משמעותי בבסיס סגור.

היא ראתה בתפקידה כתצפיתנית

זכור

” רוני יפה, עיניים מדברות. ואומרות את הכול, בשפת מבטים. וחושפות את היופי בשקט. בלי שצריך מילים. שאומרות שאת גאה בטרוף. פפעמים מספרות אכזבה, שמוגלות כשאת קורנת, כי מצאת לך סיבה לתקווה

רס"ם (במיל") עדי שני ז"ל

עדי שני מצור יצחק, נפל בעת מילוי תפקידו בקרב בצפון רצועת עזה, בכ"ג בכסלו
התשפ"ד, 6 בדצמבר 2023, בן 39 בנופלו.

עדי היה לוחם במילואים באוגדה 36.

הותיר אחריו את רעייתו ליאור, שלוש בנותיו יובל, גאיה ותומר, הוריו טובה
ומשה ואת אחיו ואחיותיו ערן, קרן ותמי.

מתגעגעת ואני אזכור אותך וגאה בך
ואתה גיבור וזכיתי באבא כמון שתמיד
תמך בי ותמיד האמין בי" (יובל).

ליאור אהובתו ספרה לו:

"אהובי שלי, אני כותבת ולא מאמינה
שאלו דברי הפרדה שלנו. אמרת לי
לא לדאוג, התחננתי שלא תהיה גיבור.
כמעט 19 שנה שאתה חרוט עמוק
בליבי. אתה היית כל כך טוב, הכי טוב.
האישי הכי יפה שהכרתי מבפנים
ומבחוץ. היה לום שבכתי. עדי שלי,
היית קונצנזוס, כל מי שהכיר אותך
אהב אותך ישר.

הטוב שבך, העדר האנוכיות שבך,
ראיית האחר, אלו המאפיינים הכי
משמעותיים שלך.

אבא שותף ומעורב והשארית בלב של
כולם חוד גדול בצורה שלך.

תודה לך על כל השנים יחד, על זה
שלימדת אותי לאהוב ללא גבולות,
לאהוב גם את עצמי.

כל מי שהכיר אותי לפניך יודע
כמה אתה היית חלק מהשינוי שלי
וההתפתחות שלי.

האהבה שלנו היא אהבה ענקית שלא
תעלם לעולם ואני מבטיחה לך לדאוג
לבית שלנו, למשפחה ולילדות שלנו,
שלא יהיה חסר להן כלום לעולם
ותהיה להן אהבה ללא סוף".

עדי בן הזקונים נולד וגדל בקרית
אונו, למד בתיכון בהרצליה ובסיום
הלימודים התגייס לתותחנים והמשיך
לשרת כתותחן בגאווה גדולה גם
במילואים. בשירותו הצבאי הכיר
את ליאור ויחד הם סללו את מסלול
חיהם. עדי היה מחובר לטבע והאדמה
והתאהב בנוף של צור יצחק, הישוב בו
יחד ובשותפות בנו את הקן שלהם.
בעשור האחרון עסק עדי בשוק ההון
ובמקביל התאהב בספורט שהפך
לתחביב המרכזי בחייו.

עדי עסק בשעות הפנאי ברכיבת
אופניים, ובעיקר בריצה, אליה
הצטרפה ליאור. הוא השקיע, קרא
ולמד את הנושא באופן עצמאי
והשתתף בשני מרתונים. בסופי השבוע
אהב לרוץ בחורשה ליד הבית ובשדות
ולהריח את האדמה שנה אהב.

גאיה ויובל בנותיו התאומות כתבו לו:
"אבוש אני אכתוב לך בהווה ולא בעבר
כי זה עושה לי נורא עצוב. אתה מקסים,
חברותי ואתה האבוב שלי.. אפשר
להגיד את כל הדברים הטובים על אבובי
שלי. אני אוהבת אותך. אולי אומרים
שאף אחד לא מושלם אבל אתה לא אף
אחד, אתה האבוב שלי..." (גאיה).

"אבובי אני אוהבת אותך ואני

סמל רני תמיר ז"ל

רני תמיר ממושב גני עם, נפל בעת מילוי תפקידו בקרב בצפון רצועת עזה, בי"ב בטבת תשפ"ד, 24 בדצמבר 2023, בן 20 בנופלו.
רני שירת כלוחם בגדוד 50 בחטיבת הנח"ל.
רני הוא בנם של שרון ואלדד ואחיהם של איל, יאיר ודנה. בוגר בית חינוך ירקון.

עצמו שאלות שלא רק חשב אותן אלא גם דיבר אותן שיתף והכניס לעולם שלו.
ביומנו האחרון, שכתב כשהיה בתוך עזה, הוא מתאר את המראות, הריחות והתחושות לצד תיאור של השקפת עולמו ושאלות מוסריות איתן התמודדו הוא וחבריו בזמן המלחמה. מתוך היומן עולה דמותו של רני, בחור חמוד, מצחיק, בעל ביקורת עצמית וחקירה פנימית תמידית. בחור שאוהב את האנשים שסביבו ומעריך את חברות איתם, אוהב צחוק, אוכל טוב ואת הרגעים הפשוטים של החיים.
באחד מקטעי היומן, באחד מימי הלחימה הוא כותב: "..... אבל עכשיו שומעים מוסיקה מהרדיו וזה נחמד. איזה רגע יפה, חבורה של לוחמים יושבים בחדר מדרגות הרוס, עוצמים עיניים ושואבים כל טיפת צליל ומוסיקה לקרבם".
זיכרון של אמא שרון על רני שלה, אותו כינתה רנצ'ולון: "דני גר בעליית הגג עם הרבה מדרגות ותמיד אזכור את הצליל של הידידה במדרגות בדהרה עם חיוך גדול גדול ובקול גברי עמוק שואל "אימוש, מה יש לאכול?"

רני היה ילד שמח, אוהב טבע וטיולים, קריאה ואוכל. חבר מיוחד שהיה תמיד שם בשביל חבריו, ידע לחזק את מי שנוזק ועם כנות מעוררת השראה שחלק איתם, כהגדרת חבריו היה "כמו עץ להישען עליו".

במהלך ילדותו רני השתתף בחוג סיירות ואף הדרין בו. בסיום התיכון, התנדב לשנת שירות במסגרת ה"שומר החדש" בפתחת ניצנה.

עם גיוסו לצבא, החליט לחזור לגרעין של חוג הסיירות ועם גרעין זה החל את המסלול הצבאי בנח"ל.

רני היה ידוע באהבתו לציפורים. רבים מבני המשפחה והחברים היו שואלים ומבקשים את עזרתו ביהוי ציפורים שלא הכירו ורני תמיד ידע לזהות ולתת את התשובה.

רני השאיר אחריו יומנים מלאים בחוויות שעבר, מחשבות ותהיות. כתיבתו הייתה כנה ושיתפה בעובר עליו באופן כזה שתיאר את המציאות האובייקטיבית סביבו לצד מחשבותיו, דעותיו, התמודדות עם הקשיים שחווה ומציאת הפתרונות.

היה ילד מאוד חושב, מחובר להתחבטויות ורגשות והרבה לשאול

זכור

”

אבל עכשיו שומעים מוסיקה מהרדיו וזה נחמד. איזה רגע יפה.

חבורה של לוחמים יושבים בחדר מדרגות הרוס, עוצמים עיניים ושואבים כל טיפת צליל ומוסיקה לקרבם

”

דרום השרון מנציחה את בניה ובנותיה שנרצחו במתקפת החמאס ונפלו במלחמת חרבות ברזל

אנחנו מזמינים אתכם לקחת חלק במיזם הנצחת
הנופלים והנופלות ולשלוח לנו סיפורים, תמונות, מכתבים,
דברי הספד או כל דבר שתמצאו לנכון לנרצחים
ולחללי המלחמה מדרום השרון אותם הכרתם.

ניתן לשלוח את החומרים לדוא"ל
dovrut@dsharon.org.il

מתחילת המלחמה הוקמו 21 כיתות כוננות חדשות ביישובי המועצה ויחד עם שאר הכיתות הקיימות הצטיידו במאות נשקים ובציוד חדש (ערכות עזרה ראשונה, אפודים, קסדות ומכשירי קשר). מרכיבי הביטחון השונים ביישובים שודרגו על פי הצורך והוקם מטווח במחצבת נחשונים עבור תרגול ואימון של כיתות הכוננות, כוחות מג"ב ומתנדבים. עשרות תושבים התגייסו במסגרת תוכנית "בני המקום" לשירות מילואים באבטחת היישובים.

תושבי מועצה רבים בחרו להתנדב כמתנדבי סע"ד (סיוע עצמי ראשוני) ועברו קורס הכשרה, לצד תרגול לצוותי הסע"ד הקיימים. צוותי הצח"י (צוות החידום היישובי) עברו תרגולים לאורך התקופה. אגף התפעול סייע בשיפוץ מקלטים בהם נדרש שיפוץ דרך השתתפות במימון. מוסדות החינוך תוגברו באבטחה סטטית וניידת בהתאם להנחיות ובמקביל לתרגולים שוטפים במוסדות החינוך בשיתוף פיקוד העורף.

חינוך

אגף החינוך וצוות הצהרונים הפעילו שמרטפיות לילדי תושבים שהם עובדים חיוניים, בתקופה בה מערכת החינוך פעלה מרחוק. במקביל הוכשרו מרחבים חלופיים למסודות חינוך ללא מקלט מספק והוכשרו גנים ומעונות חלופיים לגנים צמודי גדר. בדרום השרון נקלטו כ-140 ילדים וילדות מפונים שהשתלבו במסגרות המועצה, כמו כן בגן ייעודי לילדי משפחות מפונות בצוד יצחק, בו הוקם גם מרכז טיפולי משחקי לילדים.

חינוך

אגף החינוך בשיתוף משרד החינוך וקרן אתנה' העניקו מחשבים ניידים וטאבלטים לילדי המשפחות המפונות שהתארחו במועצה. צוותי הטיפול נתנו מענה נפשי, רגשי פרטני ומתוגבר לתלמידים/ות, צוותי חינוך והורים והופעל קו חם של השפ"ח (שירות פסיכולוגי חינוכי) למתן מענה לפניות תלמידים והוריהם.

קהילות דרום השרון קלטו משפחות במרכזי המפונים בצוד יצחק, ניר אליהו ובית ברל, וצוותי הרווחה סייעו בהפעלת פעוטון, קבוצות תמיכה להורים, מיצוי זכויות מול ביטוח לאומי, מפגשי טיפול פרטניים ועוד. כמו כן צוותי הטיפול יצרו קשר וסייעו בהתאם לצורך למשפחות מפונות המתארחות באופן עצמאי אצל תושבים ברחבי המועצה.

תושבים ותיקים וותיקות שהיה להם צורך קיבלו סיוע מול חברות הסיעוד, השתתפו בקבוצת פוטו-תרפיה ובפעילות היחידה לבני משפחה מטפלים שהורחבה בתקופה הזו. ביקורי בית התקיימו אצל חברי קהילת הנכים וניתן סיוע ברכישת תרופות ומזון לאוכלוסיות עם צרכים מיוחדים, כמו כן פעילויות הפגה למשפחות וילדים עם צרכים מיוחדים.

קו החירום הטלפוני של השירותים החברתיים נפתח ונתן מענה למאות שיחות. מרכז הגישור ושי"ל (שירות יעוץ לאזרח) פעל בדגש על חירום. מאות מתנדבים ומתנדבות התגייסו למערך ההתנדבות ופעלו עבור משפחות, יחידים וחקלאים. מרכז הצעירים קיים סדנת חוסן תהליכית כדי לסייע לצעירים וצעירות בתקופת המלחמה.

מחלקת הנוער ואגף החינוך גיבשו סל מענים דרך סדנאות ופעילויות נוער שהוצעו לבחירת הישובים. בני ובנות הנוער פעלו לגייס עשרות אלפי ש"ח למען תמיכה במשפחות החטופים, במקביל לאירועים שהתקיימו להעלאת המודעות לשחרור החטופים, בהם מרוץ 'רצים לשחרורם', והפנינג עפיפונים לציבור.

מאות ילדים, ותיקים ותושבים ותושבות השתתפו בפעילויות הפגה וספורט ברחבי הישובים וגם בזום.

תפעול ושירות לתושב

400 תושבים ותושבות השתתפו בהדרכת עזרה ראשונה בדחבי הישובים והמועצה סייעה לרכוש ולחלק לישובים מאות ערכות עזרה ראשונה עבור התושבים.

הוועדה לתכנון ובנייה סייעה בקידום הקמת ממ"דים עם פטור זמני מהיתר בנייה ואגף התפעול סייע לתושבים שרכושם נפגע כתוצאה מהמלחמה מול מס רכוש.

מחלקת התחבורה הציבה אוטובוסים לסייע לחיילים ואנשי מילואים להגיע ליחידות צה"ל בימי המלחמה הראשונים, באמצעות מערך האוטובוסים הצהובים.

תפעול ושירות לתושב

המחלקה הטכנית סייעה לתושבים ותיקים בתיקון דלתות וחלונות ממ"ד בבתיים הפרטיים. מוקד המועצה הרחיב את פעילותו ותגבר את המשמרות. המוקד ענה וטיפל במעל ל-6,000 פניות בחודשיים הראשונים למלחמה וקיים שיחות יזומות לתושבים וותיקים ולהורי תלמידים במוסדות החינוך.

באתר המועצה נפתח מתחום מיוחד בנושא המלחמה בו מרוכזות החדשות, הטפסים והמידע הרלוונטי לתושבים המועצה בתקופה זו.

חיבוק מקהילות דרום השרון

חיבוק מקהילות דרום השרון

חיבוק מקהילות דרום השרון

חיבוק מקהילות דרום השרון

כבר 100 ימים שהם בנייבי

לירי אלבג
בת 18, מירחיב
חטופה

תמיר נמרודי
בן 19, מנירית
חטוף

לא מוותרים - מחכים לכם בבית

100 ימי מלחמה

